

forslag, vi har stillet sammen med Venstre, kalder vi »Fornyelse '98«.

Regeringen fremlagde i foråret en glitrende pjece om ønskerne til Danmark år 2005. Lige så farvestrålende billederne var, og lige så fromme ønskerne var, ja, lige så matte og uigennemsigtige var midlerne, når de ikke ligefrem var totalt fraværende. Alligevel gav den farvestrålende pjece en smule næring til optimistiske sjæle som mig.

Det var således ikke helt uden forventning, jeg gik i gang med at læse regeringens finanslovsforslag fra august måned. Men det var som sagt skuffende læsning. Intet, intet var der her at finde, som kunne give indtryk af, at regeringen er til sinds at følge de pæne målsætninger op med konkret handling. Ikke engang på det helt overordnede plan kunne man se vilje til at udnytte opsvingets store muligheder. Det lille overskud skyldes engangsindtægter på omkring 22 mia. kr. Ingen reformer, end ikke en varsling om samme, og den finanspolitiske stramning, som også regeringen havde stillet i udsigt, var skuffende.

Mindre end en måned efter fremlæggelsen af finanslovsforslaget måtte regeringen da også selv indrømme, at finanslovsforslaget var for slapt. Det var nødvendigt at haste med en mærkbar stramning. Vi kender alle sammen her forløbet. Det endte med et peanutforlig, hvor regeringens tanker om at gennemtvinge endnu en forhøjelse af bruttoskatten led skibbrud, og hvor Venstre og Det Konservative Folkeparti fik sikret, at der blev tale om en regulær individuel opsparring, en opsparingsordning, som sikrer, at alle får nøjagtig det ud, de har sat ind, med rente og renters rente.

Forliget viser, at Det Konservative Folkeparti og Venstre er parate til at yde en indsats for at sikre en ansvarlig økonomisk udvikling, og at vi er parate til at lægge ryg til også mindre populære ting.

Men det dokumenterer også en afgørende forskel på os og regeringen. Når der er behov for økonomiske stramninger, er det socialdemokratiske svar så godt som altid: Nye skatter, nye afgifter. Det vil vi ikke være med til. Det ville vi ikke i foråret, da regeringen gennemførte sit forlig med venstrefløjens om skatte- og afgiftsstigninger, det ville vi ikke for en uge siden, da det lykkedes at undgå det, og det vil vi heller ikke til december.

Vi møder til forhandlinger, når vi bliver indkaldt, og Det Konservative Folkeparti går til

forhandlingerne med tre helt klare overordnede mål:

For det første vil vi presse regeringens økonomiske politik ind i et solidt og fremadrettet spor. Vi vil have forbedret erhvervslivets konkurrenceevne, fordi det er herfra, vi alle sammen skal hente vores velfærdsmuligheder. Vi vil med andre ord gøre, hvad vi kan for at skabe tryghed for vores fremtidige velfærdsmuligheder.

For det andet vil vi også have gjort noget effektivt ved de lange ventelister på sygehuse. Vi er parate til at bruge flere penge på området, men det må være efter princippet noget for noget. Forenkede arbejdsgange, et reelt regulært frit sygehusvalg må til.

Og for det tredje vil vi have gennemført en effektiv indsats mod volden og kriminaliteten i samfundet. Vi vil have, at borgerne trygt skal kunne færdes på gader og stræder. Vi vil have at borgere, der bliver udsat for tyveri eller overlast på anden måde, får deres sager behandlet af politiet og ikke bliver afvist med henvisning til manglende ressourcer.

Vi har anmodet regeringen om at få genforhandlet politiforliget, og regeringen har accepteret. Vi venter på at blive indkaldt til forhandlinger.

Det Konservative Folkeparti vil sikre, at reaktionen over for de kriminelle bliver mere effektiv og konsekvent. Lovlydige borgere skal ikke føle, at der tages større hensyn til den kriminelle end til ofret, tværtimod. Vi ønsker straffen for grov vold sat op, voldsmanden varetaget på fængsel under sagen og hurtig indsættelse til afsoning efter dom. Med strengere straffe for grove voldsforbrydelser markerer samfundet grænserne for, hvad vores borgere vil acceptere.

Vi ønsker med andre ord en langt mere konsekvent indsats mod kriminaliteten. Politiet skal have bedre muligheder for at opklare forbrydelserne, og der skal gives bedre vidnebeskyttelse.

Alt det her kræver flere ressourcer. Det er vi parate til. Vi har i vores finanslovsudspil sammen med Venstre foreslået ekstra midler afsat både til politiet og til opførelse af to særligt sikrede fængsler. Vi vil have udvidet antallet af lukkede institutionspladser til de særligt kriminelle unge. Vi har fundet pengene. Det kan lade sig gøre.

Regeringen kan regne med vores kreativitet, når det gælder om at sikre en ansvarlig økono-